

Ankestyrelsens principafgørelse C-16-07 om merudgiftsydelse til voksne - fritidsaktivitet - el-hockey

Resume:

En ung mand med spastisk lammelse havde ret til hjælp til dækning af merudgiften til en fritidsaktivitet i form af kontingent til el-hockey i forhold til udgiften til kontingent til almindelig hockey som en nødvendig merudgift ved den daglige livsførelse.

Der blev bl.a. lagt vægt på, at det måtte antages at være almindeligt for ikke-handicappede voksne på mandens alder og i samme livssituation som ham at have en fritidsaktivitet, samt på at der var tale om en handicaprelateret fritidsaktivitet, der på grund af de særlige forhold omkring udøvernes nedsatte funktionsevne var dyrere end en almindelig fritidsaktivitet.

Om forholdet mellem merudgiftsydelse til børn og til voksne blev det generelt bemærket, at de merudgifter, som inden det fyldte 18. år blev dækket efter servicelovens bestemmelse om merudgiftsydelse til børn, ikke automatisk blev videreført under bestemmelsen om merudgiftsydelse til voksne efter det fyldte 18. år. Der skulle således ved det fyldte 18. år foretages en fornyet vurdering af, om betingelserne for at yde hjælp efter merudgiftsbestemmelsen vedrørende voksne var opfyldt.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007 - § 100, stk. 1

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en ung mand på 18 år, der led af spastisk lammelse - cerebral parese. Han havde nedsat funktion i arme, hænder og ben, og han var permanent kørestolsbruger. Han havde behov for hjælp i de fleste daglige funktioner.

Mandens fritidsinteresse var at spille kørestolshockey - el-hockey. Kommunen havde, indtil manden fyldte 18 år, dækket hans merudgift til kontingent til el-hockey som en merudgift ved forsørgelsen, jf. servicelovens § 41.

Manden ansøgte umiddelbart før sin 18 års fødselsdag kommunen om hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse, jf. servicelovens § 100. Blandt de anførte merudgifter var udgiften til kontingent til el-hockey, som udgjorde 1500 kr. årligt. Kontingentet til hockey for personer uden funktionsnedsættelse var oplyst til at udgøre 700 kr. årligt.

Kommunen meddelte manden afslag på betaling af kontingent til el-hockey, idet denne udgift ikke ansås som en merudgift, hvorfor den ikke var omfattet af bestemmelsen i servicelovens § 100. Kommunen vur-

derede, at et kontingent på 1500 kr. om året svarende til 125 kr. om måneden ikke var højere, end hvad ikke-handicappede betalte til fritidsaktiviteter.

Det sociale nævn stadfæstede kommunens afgørelse og fandt således, at manden ikke var berettiget til dækning af udgifter til kontingent til el-hockey på 1500 kr. årligt, jf. servicelovens § 100, stk. 1.

Nævnet fandt, at udgifter til kontingent til el-hockey ikke var en merudgift som følge af mandens nedsatte funktionsevne. Nævnet lagde herved vægt på, at kontingent på 1500 kr. årligt ikke var ualmindeligt for en fritidsinteresse og derfor ikke en merudgift i forhold til andre uden en funktionsnedsættelse.

I mandens klage til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at han var af den opfattelse, at hverken kommunen eller nævnet havde oplyst om eller begrundet i afgørelserne, hvorfor en hidtil dækket handicapsportsudgift, som, indtil han fyldte 18 år, var blevet dækket som en merudgift efter servicelovens § 41, nu lige pludselig ikke ansås som en merudgift, efter at han var fyldt 18 år, og derfor ikke kunne bevilges efter servicelovens § 100. Manden mente, at den eneste forskel var, at udgiften henhørte under en anden paragraf, efter at han var fyldt 18 år.

Herudover var manden uforstående overfor nævnets afslag, da der var tale om en merudgift på 800 kr. Han havde fået dækket udgiften som en merudgift fra kommunen, siden han startede med at spille el-hockey som 6-årig. Hans øvrige merudgifter, som hidtil var blevet dækket efter servicelovens § 41, blev ved hans 18. år overført til merudgifter efter servicelovens § 100. Han forstod ikke, hvorfor udgiften til kontingent til el-hockey adskilte sig fra hans øvrige bevilgede merudgifter.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på belysning af forholdet mellem servicelovens bestemmelse om hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelsen af børn under 18 år med nedsat funktionsevne og bestemmelsen om hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til voksne med nedsat funktionsevne.

Sagen blev endvidere behandlet med henblik på belysning af, hvornår udgiften til en fritidsaktivitet måtte anses for at være en nødvendig merudgift ved den daglige livsførelse.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at manden havde ret til hjælp til dækning af merudgiften til kontingent til el-hockey i forhold til udgiften til kontingent til almindelig hockey som en nødvendig merudgift ved den daglige livsførelse.

Begrundelsen var, at merudgiften til kontingent til el-hockey i forhold til udgiften til kontingent til almindelig hockey fandtes at være en nødvendig merudgift ved mandens daglige livsførelse, og merudgiften fandtes at være en konsekvens af hans nedsatte funktionsevne.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at behovet for hjælp til dækning af merudgifter ifølge bestemmelsen om beregning af merudgiftsydelse i bekendtgørelse om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse vurderedes i forhold til ikke-handicappede på samme alder og i samme livssituation.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at det måtte antages at være almindeligt for ikke-handicappede voksne på mandens alder og i samme livssituation som ham at have en fritidsaktivitet.

Ankestyrelsen lagde endelig vægt på, at mandens fritidsaktivitet - el-hockey - efter det oplyste var en handicaprelateret fritidsaktivitet, der på grund af de særlige forhold omkring udøvernes nedsatte funktionsevne var dyrere end almindelig hockey.

(Historisk)

Ankestyrelsen bemærkede i øvrigt generelt, at de merudgifter, som inden det fyldte 18. år blev dækket efter servicelovens bestemmelse om merudgiftsydelse til børn, ikke automatisk blev videreført under bestemmelsen om merudgiftsydelse til voksne efter det fyldte 18. år. Der skulle således ved det fyldte 18. år foretages en fornyet vurdering af, om betingelserne for at yde hjælp efter merudgiftsbestemmelsen vedrørende voksne var opfyldt.

Dette skyldtes, at der var tale om hjælp efter to forskellige bestemmelser i serviceloven, og at sigtet med hjælpen efter de to bestemmelser ikke var sammenfaldende.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.